

VERTÚLIA **A** LITERàRIA **A**
ÀGORA

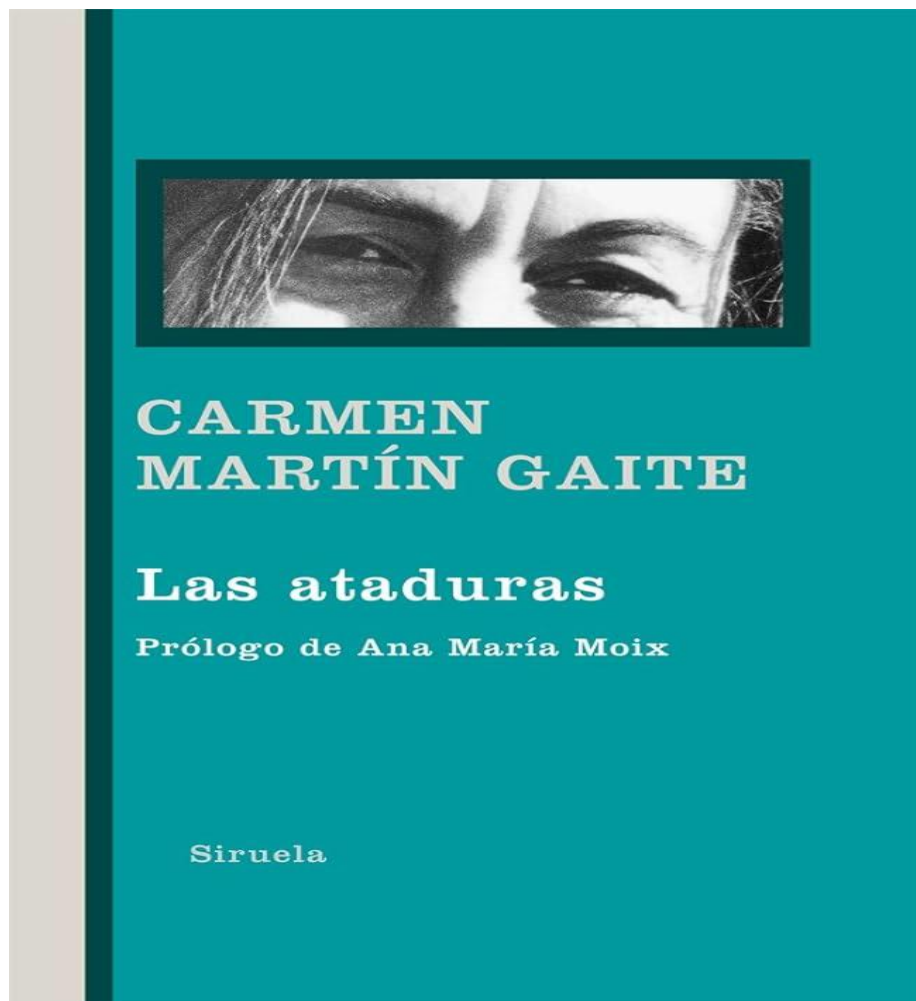
Club de lectura Llegir compartint és llegir més vegades....

PALAU DE VILLORES , SANT MATEU
dissabte 6 de JULIOL , 11h

“LAS ATADURAS”

De CARMEN MARTÍN GAITE

Presenta: MABEL VIVES

COL-LABORA : AJUNTAMENT VINARÒS. BIBLIOTECA MUNICIPAL

L'OBRA

Una novel·la i sis relats breus formen este volum, la publicació del qual data de 1960. Els relats reflecteixen episodis de la vida quotidiana en la seua dimensió afectiva, en tant que la novel·la, d'igual títol que tot el conjunt, descriu les peculiaritats psicològiques de la relació d'un pare amb la seua única filla.

«Mai està un lliure; el que no està lligat a alguna cosa, no viu... Els veritables lligams són els que un tria, els que es busca i es posa un, només, podent no tindre'ls». Els protagonistes d'estos set relats coincideixen en el sotmetiment que tenen a la seua realitat social, familiar o econòmica. És una cosa que els lliga i que no senten com a propi però del que no poden deixar de participar. Set retrats de la vida quotidiana i dels conflictes d'identitat de l'ésser humà i d'una època.

Resulta molt evident la influència del realisme social, corrent en plena vigència quan va aparèixer este volum. No obstant això, fins i tot així, pot apreciar-se la preocupació de l'autora per situar sempre a l'individu per damunt de la col·lectivitat que l'envolta i per assenyalar-li com a amo del seu destí al marge de condicionaments ambientals. El predomini dels sentiments interiors sobre la realitat exterior és el que permet a estos relats mantenir la seua vigència al pas dels anys, el mateix que la naturalitat i senzillesa del llenguatge conserva íntegra l'expressivitat de l'estil, en la correcta construcció del qual s'eviten els modismes propis d'un temps concret. També podem percebre cert propòsit de crítica social i sobretot l'evocació d'una època, la de l'Espanya de mitjan segle XX, que comença ja a ser històrica.

L'AUTORA

Carmen Martín Gaité. (Salamanca, 1925 - Madrid, 2000). En 1950 Ignacio Aldecoa la introdueix en el cercle literari que acabaria coneixent-se com a Generació del 55 o Generació de la Postguerra.

En 1955 publica la seua primera obra, *El balneari*, i obté per ella el Premi Café Gijón. Dos anys més tard, rep el Premi Nadal per *Entre visillos*.

Després d'escriure diverses obres de teatre, continua amb la narrativa amb *Las ataduras* (1960) i *Ritmo lento* (1963), entre altres novel·les. Amb *El cuarto de atrás* obté en 1978 el Premi Nacional de Literatura, convertint-se així en la primera dona en obtindre'l. Li segueixen una llarga llista de prestigiosos guardons: el Príncep d'Astúries en 1988 o el Premi Nacional de les Lletres en 1994 entre altres